

Lever i højest Vel gaaende 3 gange har jeg Vasket Hinde lidt
 din Epriple, ^{i forsvar} gik jeg ned om kring ved Tiberen ved Vestre Domqvel
 og da behagede det hinde at giore sig en lille Røsse paa
 Tiberen som eksem hinde meget vel, vad min egen
 lille Person angaaet da befindest jeg til dato ved vel, og
 ligledes alle Dom jeg ved Du er hjest af, Mater hentue
 i Dog den Epke Du havde Geordt. Bartolin Røffe skild
 langt fra Skrif til Nagel i forsvar aftes Apropes om
 Nagel, han har Vitsurvis attor uskruet og som man het
 siger næsten attor Ødelagt hele Torre di Greca, man hores
 intet andet en ulighed, dog maa ske denne sidste kan
 rede for en Større, Mestkoritterne sige man skal samle
 en skrekkelig meendte af trupper paa Corfu, dog hvorom
 altting et han lev Du vel min Gudelig Beskyttede Ven
 og fornøg mig snadt med Bres ijjen, jeg skal ej forpon
 ore, alle som hjaender Dig ej mig har bet mig ret indenlig
 at hilsse Dig, Hils du nu ogsaa alle Den Sortrøflede
 Eejede Baron Schubart, hans Gemalinde. Hail ej Mater
 ej andre em der er nogen som kjenner mig, vis dette
 i thi naau Du har loft Det haade for sin flætte skil
 og misfarende Skrift skyl, fra Sidene landet har jeg haft
 Bres men intet vigt. untagen man fra ej tel givt nogle
 gackfolk ej Hoved kostere en ele skiotter om at være ej
 at det kun gaaer snadt med Slots Bygningens, det er gre
 ej mig ej meget vist. nu Da jeg om forvær Dig af mit
 ganzke Hjerte og er Din uporandelige Arlige Ven
F. Stanley

Han sta i staden skift brugte han o. der var for Dig, og man ikke
 bedre om Din ej han sta Da Da Hjemmes for at blakte en hue dece vues
 cijy

1805. 1805
A. D. A. P. A. S.

16/8/1805 12

1805 ⁶³
 12
 Rom den 16. August (1805)

Velbaerne Her Professor
 min gunstige Patron og Vellyndet.
 Jeg seer at De forttaet at haandhæve Dere's Ord
 med at lade mig tilskrive Dem forinden De verdiger mig
 den Ore at lykkelig giore mig med nogle Ord fra Dere's
 dyrebare Haand, Her Professoren vilde ~~ej~~ behage at tilbage
 halde i gunstig tilkomme, hvorlunde De havde den for
 mig saa smigrende Gunst at laave mig De vilde mulde
 Lykkelige Andkemt til Florens, men ej gehatt intet, og per Parente
 sio vere det mig tillat at sige (jeg ingen skrivelje ventede).
 jeg unter uns gefaet hjaender min Herres hastighed i skrivel-
 ragen, og med hvilken Siele - tryd og glade De gribes Pennen.
 nu vil jeg slutte Parenteser da den ellers tarde blive alt for
 lang og min Herre maa ske ej syndestig Angenehm; imidertid
 kom jeg i Harnikk som man siger, da jeg i quaet aftes hørte
 af Zoega at Du var kommen til Florens, og i dag morges
 af Mater at Du var vel paa Monte Nero, *og da jeg vil
 Verda? state sit Penika* dette sidste finder Du vel neppe
 ud af inden min Explication hør da, ellers læs da rettere at
 i det øjeblik som jeg havde i finde at begynde en saare
 skil og magnifik Periode, hvilken Begejstring er undertruget
 med trende strager, des Oliver Banket af Hjertens grunne paa
 vores Palatzen Port. og Jamfru Penikino thi det er nun

60
SI
F hvidt jeg
neften havde
tvivlet om at
bekomme i
dag.

te datum det jeg ej andet ved, Gav sin fædrente
Fod fra sig, saa jeg kom ganske ind af mine Conferter, og
fød, Du ved jeg kan ganske artig lobe nuad jeg ret begynder,
og gik til Døren vil jeg hellere sige, for at see hvem der varde
være sig til at holde saadant Spectakel saa telyg naa Bonnerup.

sternes Dør, men blev nu ej længere vred over at have mistet
bringe mine Been saa kraftigt, og at den skionne dig tillont
tete Periode var gaaet Sløgen, thi nem ^{je} skulde andet se ved

Døren eh Pøffbuet som brang mig det saa fædres Kære Bro

pm om jeg ej kunde dit saa ømme Vensteb for mig, nu
matte Overberife ^{mis} derom, efter at have Left dit Bro og
Betrædet mig selv jeg kunde trivle om du vilde holde dit
mig givne Loft, gik jeg tæus og nedtrædt til mich Skrives Verkfts
på i et øjeblik at tilintet giore det Du alt har Left naa
den anden side, da det galt mig ind det var dog synd om
saau mange smukke Ting som der staaer malet, ganske skulde
vere tabt for Verden, derfor lod jeg staar det som Stod.

nu har jeg været langt nok og nu for resten knytz ind
Erbunlig, hav Tak min brave Ven for dit Bro og at Du har
Galt med vor Fortreffelige Baron Schubart om mig, give God
jeg noget mindre mane kunde komme saa ræt at jeg kunde sige
at jeg havde dørstent alt den Godhed denne Indorlig Godde Mand
har og har dræft for mig, efter din Afpræse har jeg forfærdiget
De Tegninger jeg lovede Gres Rangors for det første affend
til Venesig, de ugaal i morgen, ^{Beklaendt} af det Tempel jeg havde
begyndt nu mens Du var her med to Profeter og Planter, et
andet mindre Tempel med Plan og Propstil, og 2° andet

64
mellan Ting af Temples og ikke Temples, efter hans Særlangen.
de til et Stæd at finde og tage Skul i for Regn og Solskin, med
Planter og Propstiler til legge, og en Broe, men denne er blot
en facade, da jeg desaf umuligt kan giøre noget brugeligt
da jeg ej ved Studens Broe ej hellere Landenes Højde naa legge
fader over Vandet over flude, Han man altfaa til han fander
mig efter Gøgle Plan og Bestrikelspe af linjen tag til takke
med dette, nu Arbejder jeg paa min Kirke, Faabunden si Op-
trækket og Planen bliver færdig i Morgen, jeg skal arbejde
dette saa Godt og saa geprint færdig som muligt og sende
det vor Fortreffelige Schubart som vil have den Goched at
understøtte mig med Academiet. Gres Rangors Bøfste er formet
og nee formet den staar nu i dit Dørskæ og skal nu tages
under Arbejde i Marmor, men Baronens guev det røgk
Korsten altid vel inden Borde i Verkftserne, i guev var
her en Rueps maler ved navn Theodore han havde en ordination
te dig naa en Statje, men da han hørte Du ej vor hjemme
havde han haft i lide at Ordinere den gaae et andet Sted
men da han hørte jeg ventede dig ført i den anden Maund
saau gav han sig til Paals, thi man ikke vredes paa din
Ven nuad dette kommer en Smile en hage i mellem hin
enden, Calleberg bad mig i guev atter at andmode dig om
at løre prøge hos Baronen om den Kvæstel som De
havde med Dem fra Vin til Ham var ham rigtig ey ve
Sørvest kommen til Haarne, da mig vidte det at jeg
kan træfte ham med nette Gott. Procina alias Jo og min
spor og her er Penn tilde for dig meget flotig bekke to, Perukkin